

* ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ *

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Πρόεδρος ΔΩΡΟΘΕΟΣ (Πρόεδρος)

† Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Μ. Βασιλείου Β' γραμματεὺς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου

† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Χρ. Παπαϊωάννου Α' γραμματεὺς τοῦ πατριαρχ. γραφείου
Κ. Ἰωαννίδης ἀρχιλογιστὴς τῶν Πατριαρχείων

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ.Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμ. κράτος μετ. ἀργ. 5, διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3, ἐν τῇ ἔξωτερικῃ φράγ. 25.

Περιεχόμενα

• Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Θρακῶν πάθη παλαιά — Μιλτ.
Καραβοκυροῦ Τὰ δίκαια καὶ προνόμια τοῦ οἰκουμέν. πατριαρχείου (συνέχ.) — Μητροπολιτῶν Φιλιπποπόλεως σημειώματα — Ἀγγελίαι

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ. — Κατόπιν ἐπανειλημμένων ὑπουργικῶν ἀνακοινώσεων γενεμῶν γραπτῶς, ὡς καὶ προφορικῶς ταῖς ἐκ μέρους τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων ἀποσταλείσαις ἐπιτροπείαις, ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Ἐθν. Μ. Συμβούλιον, ἀπὸ κοινοῦ συνεδριάσαντα καὶ πάλιν τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ, 16 μεσοῦντος μηνός, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π., ἐνέκριναν νὰ δεχθῶσι τὴν αἴτησιν τῆς σεβ. αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ὅπως ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐκεῖνοι τῶν μητροπολιτῶν, ὧν αἱ ἐπαρχίαι, μετὰ τὰς ἐκβάσεις τῶν τελευταίων ἀνατολικῶν πολέμων, ἐπάυσαντο πλέον ν' ἀποτελῶσι τμήματα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Συνελθούσης δὲ, μετὰ τὴν κοινήν, εἰς ἰδίαν ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνεδρίαν καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸ ἐκτακτον τῆς δημιουργήσεως ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνα-

τολῇ καταστάσεως, ἐκάλεσε, κατ' ἐκλογὴν μὲν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμένικοῦ πατριάρχου, τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας Νικαίας κ. Βασίλειον, Χαλκηδόνος κ. Γρηγόριον, Δέρκων κ. Καλλίνικον, καὶ Νεοκαισαρείας κ. Πολύκαρπον, κατὰ δὲ τοὺς γενικοὺς ἡμῶν Κανονισμοὺς, τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας Ἀγκύρας καὶ Κοτυαείου κ. Γερβασίον, καὶ Κρήνης κ. Θεόκλητον, ἀντικαθιστῶντας τοὺς ἀποσυρθέντας σεβασμ. μητροπολίτας Ἰωαννίνων κ. Γερβάσιον, Μαρωνείας κ. Νικόλαον, Σισανίου καὶ Σιγιστῆς κ. Ἰερόθεον, Κασσανδρείας κ. Εἰρηναῖον, Ἐλευθεροπόλεως κ. Γερμανὸν καὶ Βελλᾶς καὶ Κονίστης κ. Σπυρίδωνα. Τῷ ἀρμοδίῳ ἐξοχ. ὑπουργῷ ἀνηγγέλησαν, κατὰ τὰ νενομισμένα, τὰ ὀνόματα τῶν προσκληθέντων ἐξ συνοδικῶν.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ — Τῇ κυριακῇ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῷ ἐν Τζιβυλίῳ ἐγένετο ὑπὸ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Ἰωαννίνων, Μαρωνείας, Σισανίου, Σωζοαγαθουπόλεως καὶ Χαλδίας ἡ χειροτονία τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Νύσσης κ. Παῖσιου, προϊσταμένου τῆς ἐνορίας ταύτης — Ἠγγέλθη δὲ τηλεγραφικῶς ἐξ Ἰκονίου ἡ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

γενομένη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ χειροτονία τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Γαγγρῶν κ. Τιμοθέου ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἰκονίου κ. Προκοπίου καὶ τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπων πρῶν Μετρῶν κ. Ἰωακείμ, ἐντεῦθεν μεταδάντος, καὶ Πατάρων κ. Μελετίου, μεταδάντος ἐκ Πισιδείας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ.— Τῇ δευτέρᾳ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ἡ Α. Εξ. ὁ παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Μάνος, ἐπιδούς τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας, ἀπαντῶντος εἰς τὴν πατριαρχ. ἐπιστολὴν τὴν εὐχαριστοῦσαν αὐτῷ διὰ τὰς τῷ θεοφιλ. ἐπισκόπῳ Πολιανῆς παρασχεθείσας ὑπὸ τῶν ἐν Ρουμανίᾳ ὁμοδόξων κληρικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων περιποιήσεις.

Αὐτοκρ. Ρωστικὴ Πρεσβεία.— Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ νεωστὶ διορισθεὶς ἐφημέριος τῆς ἐνταῦθα ρωσικῆς αὐτοκρατορικῆς πρεσβείας πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Ἰουδενάλιος, ἀντικαθιστῶν τὸν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τοιοῦτον διατελέσαντα πανοσλ. ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰωάνν, ἀπελθόντα εἰς Αἴγυπτον πρὸς περιθαλψιν τῆς ὑγείας αὐτοῦ. Ὁ νέος ἐφημέριος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, κανονικῇ εὐλαγίᾳ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμένικου πατριάρχου, ὃν ἐπισκέψατο.

Νέοι μητροπολιταί.— Τῇ δευτέρᾳ ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μελενίκου κ. Παρθένιος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολγ. δευτερεύοντος.

Πατριαρχ. ἀρχεῖα.— Διωρίσθησαν μέλη τῆς ἐπιτροπείας, ἥτις θέλει παραδώσει τὰ ἀρχεῖα τῷ νέῳ ἀρχιεπιφύλακι ἀρχιμ. κ. Ἀλεξάνδρῳ Παπαδοπούλῳ, ἐκ τῶν μελῶν μὲν τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μαρωνείας κ. Νικόλαος, ἐκ δὲ τῶν τοῦ ἐντίμου Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ὁ ἀξιότιμος κ. Ν. Ἰσ. Φερμάνογλους.

Μονὴ Σινᾶ.— Κατ' ἐπιστολὰς ἐκ Καίρου πρὸς τὸν πανοσλγ. ἐνταῦθα τῆς ἱερᾶς τοῦ Σινᾶ μονῆς ἐπίτροπον ἀρχιμ. κ. Νικόδημον, διωρίσθησαν ἠγοούμενοι τῶν σιναϊτικῶν μετοχιῶν τοῦ μὲν ἐν Κύπρῳ τοῦ λεγομένου Βασίλειᾳ ὁ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Νεόφυτος, ἀλλοτε ἐπίτροπος ἐν Τιφλίδι τῆς Ἰβηρίας, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου πανοσ. ἀρχιμ. κ. Προκοπίου διορισθέντος δικαίου τῆς μονῆς— τοῦ δὲ ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας ὁ ὁσιωτ. ἱερομόνα-

χος κ. Μακάριος—ἐφημέριος δὲ τοῦ ἐν Κιέδῳ σιναϊτικοῦ μετοχίου, βοηθῶν τῷ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σιναϊτῇ ἐπιτρόπῳ πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Ἀμφιλοχίῳ Ἀργυράκῃ, ὁ ὁσιωτ. ἀρχιμ. κ. Ματθαῖος.— Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, ἐπανέκαμψε τελευταῖον ἐκ Χίου, ὅπου διέμεινε περὶ τοὺς δύο μῆνας, εἰς Αἴγυπτον ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραῖθους κ. Πορφύριος.

ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ.— Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, τυχὼν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μετρών καὶ Ἀθύρα κ. Γρηγόριος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.— Τῇ κυριακῇ, ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἀδεία τῆς Α. Θ. Π., ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Κασσανδρείας ὁ προσκληθεὶς ἀρτι προϊστάμενος ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Κισνοβίῳ τῆς Βασσαράβιας κοινότητος πανοσλγ. κ. Νικόλαος Νικολαΐδης, ὃν αὐθήμερον ἡ Α. Θ. Π. ἐχειροθέτησεν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἀρχιμανδρίτην τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμένικου θρόνου.

ΘΡΑΚΩΝ ΠΑΘΗ ΠΑΛΑΙΑ

Αἱ κατωτέρω κείμεναι εἰδήσεις, ἐκ παλαιοῦ μεταγραφεῖσαι χειρογράφου, σήμερον ἰσως οὐ σωζομένου, θεωρηθῇσονται βεβαίως ἐπικαιρον ἀνάγνωσμα. Γραφεῖσαι συγχρόνως τοῖς συμβάμασιν, ἅπερ ἀφηγοῦνται, συγγραφεῖα ἔχουσι τὸν ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Μετρών εἰς τὸν ἀποστολικὸν πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον τῷ 1783 μετατεθέντα Γεράσιμον, τὸν ἐκ Λέρου τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἄνδρα μετασχόντά τινος παιδείσεως.

Τὸ ἱστορικὸν ἀποσημείωμα, τὸ διὰ τῆς «Ἐκκλησι. Ἀληθείας» πᾶσι γνωστὸν καθιστάμενον, ἐγράφη τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1768, ἐν ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ βεβαίως ἐν Μέτραις, ὧν ἐν τῷ κώδικι ἦν κατατεταγμένον. Πρὶ καὶ μετὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συνέβησαν ἐν τῇ πόλει Μετρών, ἔν καὶ δύο κατόπιν ἔτη, δυστυχήματά τινα, ὧν μνεία γενήσεται μετ' ὀλίγον, ἅπερ ὁ φιλόστοργος Γεράσιμος ἐσημείωσεν ἐν τῷ κώδικι. Μεταγράφας ἐγκαίρως διὰ τινος ἐκεῖ διδασκάλου τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ χειρογράφου ἔκρινε τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν χρησίμον καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ πρὸς συμπλήρωσιν ὧν λέγει ὁ Κομνηνὸς Ὑψηλάντης (τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν

ὅρα συνέχσαν ἐν
ἐν ὁμῶν ρυθμῶν
802367.

σελ. 417) ἀναγράφων τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας κήρυξιν τοῦ κατὰ τῆς Ρωσσίας πολέμου τῇ 4 ὁκτωβρίου 1768, πρεσβευτοῦ διατελοῦντος ἐν Κωνσταντινπόλει τοῦ Ὁδρέσκοφ.

Τὸ περιέργον ἀπομνημόνευμα τοῦ Γερασίου Μετρῶν, ἐν ᾧ δεικνύεται τρανῶς συμπάθεια πρὸς τὴν τουρκικὴν ἀρχὴν, ἀποδοκιμασία δὲ τῶν ἀλόγως ἐπιγενομένων ἡμῖν, ἔχει ὡς ἑξῆς

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ σουλτὰν Μουσταφᾶ κατὰ τὸ φθῆν' Σεπτεμβρίου κε', ἡμέρα ε' τῆς ἐβδομάδος, ἐκρήχθη ὁ κατὰ τῶν μοσχόβων ἄλογος πόλεμος. Καὶ πρῶτον μὲν ἐσήκωσαν τὸν ἔλυσιν εἰς τοὺς Ἑπτὰ-Κουλάδες, τὸν λεγόμενον Ὁμπρέσκοφ. Ἦτον γράμματα εἰς ὅλα τὰ σερχάτια διὰ ζαρεδες, καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμοι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ περὶ τὸν Ιανουάριον ὁ τοῦ Κρίμιου χάνης νὰ πάγῃ εἰς λεηλασίαν τῆς Λεχίας μὲ πλῆθος ἀρκετὸν καὶ ἐκείθεν εἰς τὰ τῶν μοσχόβων σύνορα, μὲ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Δελῆ μογοιάρη, λέχου. Ἡ εἰδησις ἔφθασεν ἐδῶ ὅτι ἐτοιμάσθη μὲ πλῆθος ἱππέων καὶ πεζῶν περίπου τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων καὶ δέκα τοῦ βασιλικοῦ δοᾶ καὶ τῶν λοιπῶν ἱμπατελάχιδων· καὶ τῇ α' Ιανουαρίου ἔγινεν ὁ δοᾶς μετὰ παρηγορίας ἐδῶ εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ἐπειδὴ ἦτον ῥητὴ ἡ ἡμέρα, εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ Κρίμι μὲ καλὸν καιρὸν, καὶ φθάσαντες εἰς τὰ μέρη τῆς Λεχίας ἔκαμε μεγάλην φθορὰν εἰς τοὺς ἀθλοῦς, καὶ φεύγοντας ἐκείθεν διὰ νὰ περάσουν εἰς τὰ τῶν μοσχόβων ὄρια, συνέβη ἐκ θεομηνίας τινὸς νὰ γίνῃ τότε φοικτὸς χειμῶν, τὸσον ὅπου ἀπὸ τὴν πύκνωσιν τῶν νιφάδων, καὶ ἀπὸ τὴν σφοδρότητα τοῦ ἀνέμου, καὶ ἀπὸ τὸ πολὺ χιόνι, ἐτυφλώθησαν τὰ ζῶα καὶ ἔχασαν τὸν δρόμον, καὶ μολίς ἀφοῦ ἦλθαν εἰς τὴν Νόβα-Σερβίαν, ὅπου εἶναι τὰ νέα κάστρα τῶν μοσχόβων, ἐγνώρισαν ποῦ εἶναι· καὶ πολεμοῦμενοι ἀπὸ τε τῶν ἐκτὸς τῶν κάστρων καὶ ἀπὸ τῶν πολλῶν χειμῶνα, ἐγνώρισαν ὀπίσω κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα, πολέμῳ καὶ χειμῶνι κατατροπωθέντες, ὅτε καὶ ὁ χάνης περιπνευμονιάσας ἐτελεύτησεν εἰς τὸ Κρίμι.

Ὁ βεζίρης, ὅπου ἐσήκωσε τὸν ἔλυσιν, ἦτον ὁ Χαμιζά-πασιάς, ὁ καὶ νταμάτης· ἀλλ' αὐτὸς ἐξώσθη, καὶ ἔγινεν ὁ Γιαγλίκτσης Μεμετ-πασιάς. Περί δὲ τὸν Μάρτιον μῆνα ἔγινε τὸ ὁδοῦ-ἀλλοῖ, καὶ εὐγῆκεν ὁ γιαντισὰρ ἀγασὶ μετὰ τῶν ὀτσακλήδων· εἶτα καὶ ὁ σερασκέρης, ὁ καὶ βεζίρης, μὲ τὸ σαντζάκ-σερῖφι, ὅτε συνέβη μία ἀρκετὴ σύγχυσις μέσα εἰς τὴν Πόλιν· καὶ οἱ ἐμίρηδες, ὅπου ἐσήκωναν τὸ σαντζάκι . . . . . * καὶ ἐφρονεύθησαν πολλοὶ χριστιανοί, ἀρμένιοι καὶ ἑβραῖοι

* Ἰδὲ τὸν Κομνηνὸν Ὑψηλάντην, σελ. 448 χρονοθετοῦντα τὸ γεγονός εἰς τὴν 28 αὐγούστου.

Τὸ χειρόγραφον, ἑλλειπὲς εἰς τινὰ μέρη, ἀφηγείται πράξεις ἐπιμέμπτους ἀτάκτων σιφῶν, ἐξεληθόντων ἔξω τῆς πρωτευούσης καὶ μακρὰν πάσης πειθαρχίας καὶ στρατηγικῆς ἐποπτείας ζημιωσάντων εἰς μέγαν βαθμὸν τοὺς κατοίκους τοῦ Μεγάλου Τζεκετζέ. Κατόπι τῆς συντομωτάτης ἀφηγήσεως ταύτης παρατίθονται τὰ ἑξῆς·

Τὸ αὐτὸ ἔτος, κατὰ τὸν Ιούλιον, ἐσήκωσεν ἡ βασιλεία τὸν βεζίρην· καὶ ἔκαμε τὸν Μολδοβαντζήν· καὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ αὐγούστου ἀπεκεφάλισε τὸν ἐξωσθέντα Μεμετ-πασὰ Γιαγλίκτσην, ὁμοῦ καὶ τὸν Γρηγόρβοδαν Καλλιμάχην μετὰ τοῦ δραγουμάνου Νικολάκη Σούτσου, τὸν μὲν εἰς Ἀδριανούπολιν, τοὺς δὲ εἰς τὴν Πόλιν, τῇ κθ' αὐγούστου* . . . . . ὁ Μολδοβαντζὴς ἐστακίσθη εἰς τὴν Καμινίτζα καὶ ἐγύρισεν μὲ τὰ στρατεύματα, μισοσφάζοντα καὶ τὰς παραχειμασίας, κατὰ τὸ Μπαμπάταγι, Καρτάλι καὶ Σάκτοσαν. Ἐγινεν ἔπειτα μολδοβαντζῆς Μεμετ πασάς, καὶ διατὶ ἐπάτησαν τὸ ὄρδι ὅλγοι μόσχοβοι, τὸν ἔξωσαν καὶ ἔγινεν ὁ Χαλῆλ πασάς. Οἱ μόσχοβοι ἦλθαν εἰς Μπαγδάνιαν καὶ ἐδίωξαν μὲ ταχύτητα τοὺς ἐδικούς μας εἰς Σάκτοσαν. Ἐπῆραν καὶ τὸν Γρηγόρβοδαν σκλάβον ἀπὸ τὴν Βλαχίαν. Τὸν μογοδάμπεην Κωνσταντίνβοδα Μαυροκορόδατον τὸν ἔκαμαν νὰ ἀποθάνῃ κτυπημένος εἰς πολεμὸν· καὶ αὐτὸν ὅλον τὸν χειμῶνα ἐπολεμοῦσαν. Ἐπάτησαν τρίτον τὸ ὄρδι εἰς τὸ Μπαμπάταγι καὶ τοὺς ἐδίωξαν.

Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ φθ' ἦλθαν τὰ καράβια εἰς τὴν Ἀσπρην Θάλασσαν, ἐφάνησαν κατὰ τὸν Μωρέαν, καὶ κατὰ τὸν Μάρτιον εὐγῆκεν ἡ ἀρμάδα ἀπὸ τὴν Πόλιν διὰ νὰ διώξῃ τὰ μοσχοβιτικὰ καράβια, καὶ συμπλοκῶν γενομένων ἔφυγον οἱ ἱδιοὶ μας, ἔως οὐ ἦλθον εἰς τὸν Τεσμεν.

Ἀποστάτησαν οἱ μωραῖται τῷ αὐτῷ ἔτει· διὰ τοῦτο, ὡς ἀχαρίστους, τοὺς ἐπαίδευσεν ὁ Θεὸς καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ὅλους τοὺς ἐσκλάβωσαν, παρὰ ὅσοι ἔφυγον· ἐσκλαβώθησαν ἀκμή καὶ οἱ μεσολογγῖται μετὰ τῶν ἀνατολικῶν . . . . .

Ἐξώσθη ὁ Χαλῆλ πασάς καὶ ἔγινε ὁ Μουσούνολους. Αὐτὸς ἐξήτησε νὰ παστρέψῃ τοὺς κακοὺς ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ ὅπου ἦτον γιουσιμὰς τὸν ἐθανάτωνεν. Αὐτὸς ἐστοχάσθη νὰ κάμῃ τὴν εἰρήνην, καὶ ὅ,τι καὶ ἀν' ἐξήτησαν οἱ μόσχοβοι ἔκαμε νὰ τὸ στέρξουν καὶ οἱ ἐνταῖθα καὶ οὕτως ἔγινεν ἡ ἀγάπη εἰς τὰ φθο' Ιουλίου ι', καὶ ἀφοῦ ἔγινεν ἡ ἀγάπη, τὸν καιρὸν, ὅπου ἔθελε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πόλιν, ἀπέθανε, καὶ τὸ σῶμά του τὸ ἔ-

* τὸ χειρόγραφόν ἐστίν ἐν τισιν ἐφθαρμένον.

φερον ἐδῶ. Καίμακάμης εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ἦ-
τον ὁ Μελέκ Μεσεμὲτ πασὰς ὁ χιῶτης.

Αὐταῖς εἶναι αἱ πράξεις τοῦ πολέμου, ὅπου ἔγινεν
εἰς τοὺς ἀψῆς* ἕως εἰς τὰ ἀψοδ'. Τὰ κακὰ δὲν περι-
γράφονται.

* Ἀπαριθμῶν εἰς τετρακοσίας χιλιάδας τοὺς ἐ-
ξαφανισθέντας ἐξ ἀσθεγείων ἢ συμφορῶν ἄλλων,
ὄχι τοὺς πολεμοῦντας, ἀφηγείται κατόπιν ἐν ὁ-
λίγοις τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἀπέλευσιν τοῦ ρώσ-
σου πρεσβευτοῦ Ρεπνήν, οὗ τὴν πομπὴν τῆς εἰς
τὴν πρωτεύουσαν εἰσόδου λεπτομερῶς ὁ Κομνη-
νὸς Ὑψηλάντης περιγράφει, καθὼς καὶ τὰ δοθέν-
τα αὐτῷ γεύματα καὶ τὰ βαρύτιμα δῶρα. Τὸ μέ-
ρος τοῦτο τῶν ἀπομνημονευμάτων οἶνονε κατα-
κλείς τῶν λεχθέντων ἐνταῦθα καλὸν νὰ παρατεθῇ.

Ἡ τοῦ μεγάλου τῆς Ρωσίας πρέσβως ἐνταῦθα
πρὸς βασιλεύουσαν λαμπρὰ ἐπάνοδος πολλὴν παρέσχε
τῷ κόσμῳ τὴν ἀθυμίαν καὶ λύπην, ἐπειδὴ ξιφῆρης ἐν
ἐκάστῳ καταλύματι ἐπαρρησιάζετο, περίπου τῶν δύο
χιλιάδων στρατιωτῶν σὺν μουσικοῖς ὁρχάνοις, προη-
γουμῖνοις τε καὶ ἐπομένοις, τὴν πομπὴν ποιοῦμενος.
ὄντες γὰρ νικηταὶ οἱ ρῶσσοι ἐν ὅλῳ τῷ ἔσχατῷ χρόνῳ
καὶ μάλιστα ἐν τῇ τελευταίᾳ πολιορκίᾳ τῆς Σοφίας,
ἐβιάζοντο αὐτοὺς ἐγγράφως παρασχεῖν ὑποσχέσεις, ἐν
αἷς μία καὶ αὕτη, τὸ μετὰ γυμνῶν ξιφῶν ἐνταῦθα πα-
ραγενέσθαι τὸν πρέσβυν. ἦν δὲ ὁ τῶν ρωσσῶν πρέ-
σβυς ὁ ἑνδοξος καὶ γαληνότερος Νικόλαος Πέτρου Ρε-
πνήν. ἄλλὰ καὶ τούτου τὰς ἀρετὰς ἀξίως μίαν πρὸς
μίαν ἐπεξίων καὶ διηγουμένος, τὸ ἀγγίχουν, τὸ εὐμήχα-
νον, τὸ ἐφορτικόν, τὸ ἀσπικόν, τὸ εὐπρόσιτον, τὸ παρ-
ρησιαστικόν, τὸ ἐλευθέρων, τὸ φιλόφρονον, τὸ οἰκο-
νομικόν. ἔκ γὰρ τῶν ἔργων αἱ ἀποδείξεις τῶν λόγων
ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς γίνονται. οὐκ ἔστι γὰρ οὐδὲν τῶν
εἰρημένων, ὃ μὴ τούτῳ πρός ἐστι διὸ ὁ Θεὸς αὐτῷ
κλέος παρέσχεν αἰδίων, τοῦ φθόνου τὰς παλαμναίας
χεῖρας* ἀπορραπίζων καὶ διωποῦμενος. Ἦνεγκε γὰρ
ὁ χρόνος πολλοὺς τοιούτους, ἀλλ' οὐδένα ἐθεασάμην
μέχρι τέλους ἀσβεστον κλέος τηρήσαντα βιοῦν οὕτως.
Οὐκ ἔστι γὰρ ἐν βίῳ οὐδὲν ἀγαθὸν κακότητος ἄμικτον,
εἰ μὴ Θεὸς ἄλλως θελήσει καὶ παράσχοι τῷ πολλὰ ἔ-
χοντι ἀράμενος καὶ τὸ ἐν ἑκ τῶν ἀναξίως ἐχόντων.
Σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει καὶ τὸ ἀνεξίτητον.

ἀψος' ὁκτωβρίου α'.

Κατὰ δὲ τὸ ἀψος' περὶ τὰς δέκα τοῦ ἀπριλίου μη-
νὸς εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν Πόλιν ὁ ῥηθεις Νικόλαος Ρεπνήν,
ἀφοῦ ἐβεβαίωσε τὰς περὶ εἰρήνης βασιλικὰς συνθή-

* χεῖρας, ἢ κῆρας;

κας. Ὅσα ἔλαβον οἱ ρῶσσοι μετὰ τὴν ἀρετὴν τῶν ἀρμο-
δίων ἀπὸ τοῦ τούρκου ὅλα τὰ ἔδωκαν. τὴν Μπογδα-
νίαν, τὴν Βλαχίαν, τὸ Γοντίνι, τὸ Μπεντέρι, τὸ Κελλ-
Ἰσαήλ, τὸ Προϊλαβον, τὰ παραδουνάβια ὅλα, τὸ
Μπαμπάνταγ, τὴν Σάκτσαν, τὴν Σοθμπλαν καὶ τὰ λοι-
πὰ, ἔτι καὶ τὴν Ἀσπρην Θάλασσαν. Ἐκηρύχθη δύο
χρόνων ἀτέλεια εἰς ὅλους τοὺς τόπους αὐτοὺς, πλὴν δὲν
ἐφυλάχθη μήτε ἕνα, διὰ νὰ κτίσουν κάστρα εἰς τὸ
Κοίμι, τὸ Κιλ-Μπουργνοῦ, Γενίκαλε καὶ Γκάρε, ὅλα πα-
ραθαλάσσια. ἔτι καὶ τὴν εἰσόδον τῶν караβιών καὶ ἔ-
ξοδον τῆς τε Μαύρης καὶ Ἀσπρῆς Θαλάσσης, διὰ τὰ
κέρδη τῶν πραγματειῶν. Αὐτὰ ἐκέρδησαν εἰς αὐτὸν
τὸν πόλεμον οἱ ἀσεβεῖς ρῶσσοι*. Ἐγιναν τὰ ἔξοδα εἰς
τοὺς κασαμπάδες, ὅπου ἐπερνοῦσεν ὁ ἑλτοῦς, σχεδὸν
ὑπὲρ τὴν δυνάμιν τοὺς, ἕως χίλια ἀμάξια ἀπὸ τόπον
εἰς τόπον ἐχρειάζοντο καὶ διὰ νὰ ἀποπληρωθῶσιν ἐ-
χρειάζοντο ἄσπρα.

ἀψος' μαΐου α'.

§

Προτάσσονται τὰ περὶ τοῦ πολέμου σημειώ-
ματα ταῦτα τοῦ Γερασίμου, ὅπως ἐξηγηθῶσι
πάντα τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ταῖς θρακι-
καῖς χώραις ἐπιγενόμενα δυστυχήματα, προκαλη-
θέντα ἐκ τῆς ἀναγωγῆς πολιτείας σιφῶν ἀτά-
κτων. Φρονῶ ὅτι, καθὼς ὁ Γεράσιμος ἀπέσωσεν
ἐν τῷ κώδικι τῆς ἐπισκοπῆς τῶν Μετρῶν ταῦτα,
κληρικοί τινες ἐν ἑτέροις τόποις ἢ διδασκαλοὶ
διέσωσαν ἐν πινακιδίοις βιβλίων τοιαῦτα σημειώ-
ματα, πιθανώτατα δὲ ἐν τοῖς κώδικι δημογε-
ροντιῶν, ὧσιν ἐγγράφα σώζονται, ὡς τῆς ἐν Ἀ-
δριανοπόλει, θέλουσιν εὐρεθῇ παρόμοια. διότι
φρονῶ τὴν ἀπώλειαν πάντων ἀδύνατον, ἀφοῦ οὐ-
τε πανταχοῦ σεισμοὶ συνέβησαν, οὔτε ἐξεργάγη-
σαν πανταχοῦ πυρκαϊαί.

Καίτοι δὲ, πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1768 σημειοὶ
ὁ κώδικς εὐφρορίαν γεννημάτων, γενομένην μετ' ὅ-
λην τὴν λειψυδρίαν καὶ τὴν ἑλλειψιν χιόνων, ὥς-
τε οἱ καταβαλόντες ἐκατὸν 'ν' ἀπολάβωσι χίλια
πεντακόσια—τῷ 1764—ἐν τούτοις ὁ σεισμὸς τῆς
11 μαΐου 1766—δὲν ὁ Κομνηνὸς Ὑψηλάντης τάτ-
τει ἐν μηνὶ μαΐῳ (ἀορίστως) τοῦ 1767 (τὰ μετὰ
τὴν ἄλωσιν, σελ. 414)—ἐζημίωσε θρακικὰ χω-
ρία, πλείστον δὲ τὴν Κωνσταντίνου πόλιν. Βρο-

* οὕτω γράφει τὸ χειρόγραφον, τὸ μεταγραφὲν ἀπὸ τοῦ με-
τρητοῦ κώδικος. ἴσως ἔγραψεν — ὁ καὶ πιστευότερον—εὐσε-
βεῖς ἀλλ' ὁ Γεράσιμος εἰς ὅλα τὰ γραφόμενα αὐτοῦ καταφαί-
νεται προσκλίνων τοῖς κρατοῦσιν, ἴσως δ' ἡσχαλλεν ἐφ' ὅτι οἱ
μοσχοῦροι ἀπέδωκαν τοῖς ἡττημένοις ὅσα ἀπ' ἐκείνων διὰ πο-
λέμων ἀφῆραν.

καὶ δὲ πολλὰ κατὰ νοέμβριον τοῦ 1767 ἀρξάμε-
ναι διήρκεσαν πολὺν χρόνον· καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν
τοῦ 1768 χιὼν πολλὰ πεσοῦσα, συνεχῆς, ἕως τῆς
22 μαρτίου, μεγάλῃ ἐπὶ νήνεκε δυστυχίαν εἰς τοὺς
χωρικοὺς, ὥστε 'να μὴ δυνηθῶσι 'να καλλιεργή-
σωσι τοὺς ἀγρούς. Εἰς τὴν γενικὴν ἀτυχίαν ὑπε-
ρετιμύθη καὶ ἡ καύσιμος ὕλη εἰς τοιοῦτον βαθ-
μὸν ὥστε 'να πωληθῶσιν οἱ ἀνθρακες ἐν Κων)-
πόλει φράγκα 36 αἱ ἑκατὸν ὀκάδες !!

Μετὰ τὰ τοιαῦτα δυστυχήματα ἐπύλθον τὰ τοῦ
πολέμου δεινὰ, καὶ κατὰ τὴν ὅλην περίοδον τῶν
πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπέστησαν βλάβην πολ-
λὴν ὁ Ἀθύρας (Μεγάλος Τζεκμεδζές) καὶ ἡ Καλ-
λικράτεια, ζημιωθέντων μέχρις ἐπτακιςχιλίων
φράγκων τῶν διατηρούντων παντοιοπώλεια καὶ
πανδοχεῖα. Ταῦτα συνέβησαν ἐν ἱανουαρίῳ μηνί
τοῦ 1769, ὅτε ἐν μέρεσι πολλοῖς καὶ ἐν τῇ πρω-
τευούσῃ τοῦ κράτους ἔλειψεν ὁ ἄρτος. Ἀτακτα
στήθη ἐπέδραμον τῇ 15 μαΐου 1769 τὴν πόλιν
τῶν Μετρῶν, ἀλλ' ἐδιώχθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων,
μωαμεθανῶν καὶ χριστιανῶν, ὁμοφρονούντων
πάντων. Εἰς τὰ μέρη τὰ θρακικὰ ἀπὸ τοῦ αὐγού-
στου 1769 μέχρι νοεμβρίου 1770 ἐπὶ δέκα πέντε
μῆνας ἀπέθανον πολλοὶ ἐξ ἐπιδημικῶν νόσων. Καθ'
ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐπὶ 28 ἔτη ἐπε-
κράτησεν ἡ λεῖψις τοῦ σίτου, ὁ δ' ἐξ Ἑσπερίας
κοιμζόμενος ὑπερετιμᾶτο λίαν.

Εἰς τὴν τοιαύτην ἀλγεινὴν τῶν κοσμικῶν
πραγμάτων συστροφὴν, εὐγνωμόνως ὁ Φερδινάνδος
ἀναφέρει τὰς διατάγας τοῦ σουλτάνου Μουσταφᾶ
τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὑπη-
κόων. Κατὰ τὸ 1769 ἀναφέρει ταῦτα· «Ἐγίνοντο
καθ' ἡμέραν προσταγαὶ ἀπὸ τὸν πολυχρόνιον ἡ-
μῶν βασιλέα διὰ τὸν ραγιάν, πλὴν δὲν ἤκουον οἱ
ἄτακτοι». Ἐν λόγῳ δὲ περὶ τῆς σιτοδείας· «ἡ κα-
λὴ τοῦ ἀνακτος σουλτάν Μουσταφᾶ πρόνοια ἔ-
καμνε νὰ μὴν ἀπολείπη τὸ ψωμί, καὶ ἄς εἶναι
ἀκριβός». Εἰς τὴν κατὰ τῶν Μετρῶν ἐπιδρομὴν
ἐπὶ λεηλασίᾳ ρητῶς ἀναφέρει τὸν «σούμπασιν»
τῆς πόλεως Ἀλὴν-ἀγάν, ὅστις διέταξε 'να ὀπλι-
σθῶσι καὶ ἐξορμήσῃσι κατὰ σιτῶν ἀτάκτων χρι-
στiani καὶ μωαμεθανοί.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς τὴν δήλωσιν τῆς
εὐγνωμοσύνης πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἐλλήνων
πρὸς τὸν σουλτάνον Μουσταφᾶν Γ' καὶ τοὺς ὁμό-
φρονας αὐτῷ κυβερνήτας τοῦ κράτους.

Μ. Ι. Γ.

ΜΙΑΤ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΥ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΤΡΚΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΥ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

περὶ διαθηκῶν, τραχώματος καὶ προικός

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ

ΚΑΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

μετὰ παραθέσεως τῶν τε σχετικῶν διατάξεων ἐκεί-
νων καὶ τούτων καὶ ἀποσπασμάτων Χρυσοβοῦλ-
λων, Νεαφῶν, Βερατίων, Βελυρικῶν ἐγκυκλίων,
Κανονισμῶν Πατριαρχείων, Συνθηκῶν καὶ λοι-
πῶν καὶ τῆς νομολογίας τῶν Πατριαρχείων ἀπὸ
τοῦ 1600 μέχρι τέλους τοῦ αὐγούστου 1913, πρὸς
δὲ γνωμοδοτήσεις περὶ προικός, διαθηκῶν καὶ
ἐκτελεσθῶν αὐτῶν.

(Συνέχεια τῆς ἀριθμοῦ 41)

Ἀρθρ. 565. Ἡ ἰδιότης κληρονόμου ὀρίζεται
κατὰ τὴν στιγμήν αὐτὴν τῆς δηλώσεως, ὑπὸ
τὸν ὅρον ἡ κληρονομικότης νὰ ᾖ καὶ κεκτημένη
διὰ βαθμοῦ τινος συγγενείας ἢ ἄλλης αἰτίας
ὑπαρχούσης κατὰ τὴν στιγμήν τῆς δηλώσεως
καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ κώλυμά τι εἰς τὴν κληρονο-
μίαν κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου τοῦ ἀπαι-
τούντος.

Οὕτως εἶναι ἔγκυρος ἡ δήλωσις περὶ ἀναγνω-
ρίσεως χρέους γενομένου ὑπὲρ γυναικὸς ξένης
πρὸς τὸν ἀπαιτοῦντα, καὶ ἂν αὕτη ἤθελε γείναι
κληρονόμος διὰ τοῦ μετὰ τοῦ δηλοῦντος ἐπιγε-
νομένου γάμου αὐτῆς.

Τοῦναντίον εἶναι ἄκυρος ἡ γενομένη δήλωσις
ὑπὲρ υἱοῦ ἀποκλεισθέντος κατὰ τὴν στιγμήν
τῆς δηλώσεως λόγῳ διαφορᾶς θρησκείας, ἐὰν
ἴσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμὸν πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ
δηλοῦντος.

Ἐπίσης εἶναι ἄκυρος ἡ γενομένη δήλωσις
ὑπὲρ ἀδελφοῦ ἀποκλεισθέντος τῆς κληρονομίας
κατὰ τὴν στιγμήν τῆς δηλώσεως λόγῳ διαφορᾶς
θρησκείας ἢ τῆς παρουσίας ἑνὸς υἱοῦ, ὅστις
κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου καθίσταται κλη-
ρονόμος διὰ τῆς ἐκλείψεως τῆς αἰτίας τοῦ ἀπο-
κλεισμοῦ. Ἀλλ' ἡ ὑπὲρ ἀδελφοῦ γενομένη δή-
λωσις εἶναι ἔγκυρος, ἐὰν ἐπιγεννηθῇ εἰς τὸν
δηλοῦντα υἱός, ὅστις ζῇ μέχρι τοῦ θανάτου του
καὶ ἀποκλείει τὸν ἀδελφὸν τῆς κληρονομίας.